

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **I. O. M.**, bytom v B., D., zastúpenej J. V. D., advokátkou, so sídlom v B., K., proti žalovanému **Krajskému stavebnému úradu v Bratislave**, so sídlom v Bratislave, Lamačská cesta 8, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. A/2010/1105/MRV zo dňa 11. mája 2010, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S 206/2010-42 zo dňa 27. septembra 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S 206/2010-42 zo dňa 27. septembra 2011 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením Krajský súd v Bratislave nevyhovел návrhu žalobkyne na prerušenie konania zo dňa 11. septembra 2011. V odôvodnení konštatoval, že žalobkyňa sa domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia v záhlaví označeného rozhodnutia žalovaného, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa, Mestskej časti Bratislava - Dúbravka, ktorým povolila stavebníkovi O. R. S., S., B. stavbu „Výstavba bytových domov, P., Bratislava – Dúbravka“. Uviedol, že žalobkyňa odôvodnila svoju žiadosť o prerušenie konania tým, že nie je právoplatne ukončené konanie o vydanie územného rozhodnutia pre vyššie uvedenú stavbu a prebiehajú konania o určení vlastníctva k pozemkom, na ktorých má byť dotknutá stavba umiestnená. Krajský súd citujúc § 109 ods. 2 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) poukázal na to, že z konštrukcie tohto ustanovenia vyplýva, že upravuje tzv. fakultatívne prerušenie konania, t.j. také, ktoré nie je pre samotné konanie nevyhnutné. Súd je pritom povinný najskôr urobiť iné vhodné opatrenia dostupnými procesnými prostriedkami a až keď tieto zlyhajú, môže konanie

prerušiť. Rozhodujúcim hľadiskom je tu väčšinou zásada hospodárnosti konania, pričom prerušenie konania predstavuje v praxi skôr výnimku ako pravidlo. Na základe uvedeného považoval návrh žalobkyne na prerušenie konania za nedôvodný.

Proti tomuto uzneseniu podala žalobkyňa v zákonnej lehote odvolanie z dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. c/, resp. d/ OSP navrhujúc napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie. Vychádzajúc z odôvodnenia svojho návrhu na prerušenie konania mala za to, že v oboch uvádzaných konaniach sa riešia otázky, ktoré majú nepochybne podstatný význam pre konanie v predmetnej veci, právna korektnosť vydania územného rozhodnutia pre dotknutú stavbu a najmä v konečnom dôsledku existencia samotného vlastníckeho práva stavebníka k pozemkom, na ktorých má byť dotknutá stavba umiestnená, plne zodpovedajú dôvodom fakultatívneho prerušenia konania podľa § 109 ods. 2 písm. c/ OSP. Poukázala na to, že napadnuté uznesenie bolo odôvodnené len poukazom na fakultatívnosť rozhodnutia súdu podľa § 109 ods. 2 písm. c/ OSP, domnievajúc sa, že takéto vybavenie jej návrhu nemôže obstať, pretože súd musí prinajmenej konfrontovať vecné dôvody uvádzané v návrhu na prerušenie konania s dôvodmi uvádzanými v § 109 ods. 2 písm. c/ OSP a svoj záver o dôvodnosti alebo nedôvodnosti navrhovaného prerušenia konania môže urobiť až po takejto konfrontácii s prenesením jej výstupov do odôvodnenia uznesenia o návrhu na prerušenie konania. Namietala, že napadnuté uznesenie nespĺňa náležitosti rozhodnutia podľa § 157 ods. 2 OSP v spojení s § 169 ods. 2 OSP.

Podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Z dikcie ustanovenia § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. nevyplýva povinnosť súdu konanie prerušiť. Účastník môže navrhnúť prerušenie konania, avšak súd nie je povinný takému návrhu vyhovieť. To znamená, že je len na úvahe súdu, či v prípade vzniku určitej zákonom predpokladanej prekážky konania, stanovenej v § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p., konanie preruší alebo v ňom bude pokračovať ďalej. Odvolací súd súhlasí s názorom krajského súdu, že rozhodujúcim hľadiskom je zásada hospodárnosti konania, a preto prerušenie konania by malo predstavovať skôr výnimku ako pravidlo.

Avšak v súvislosti so skúmaním dôvodnosti rozhodnutia o prerušení konania je nevyhnutné, aby bolo dostatočne odôvodnené, lebo inak by nebolo možné urobiť záver, z akých dôvodov k tomuto prerušeniu konania došlo.

V danom prípade sa Najvyšší súd Slovenskej republiky stotožňuje s odvolacou námietkou žalobkyne o nedostatočne odôvodnenom uznesení o prerušení konania. Súd prvého stupňa odôvodnil svoje uznesenie iba poukazom a výkladom ustanovenia § 109 ods. 2 písm. c/ OSP a fakultatívnosťou rozhodnutia súdu podľa tohto ustanovenia, pričom sa však nezaoberal vecnými dôvodmi uvádzanými žalobkyňou v návrhu na prerušenie konania a nekonfrontoval ich s dôvodom ustanoveným v § 109 ods. 2 písm. c/ OSP, a teda svoj záver o nedôvodnosti navrhovaného prerušenia konania riadne neodôvodnil.

Vychádzajúc z ustanovenia § 169 ods. 2 OSP, v ktorom je ustanovené, že okrem iných aj uznesenie o zamietnutí návrhu na prerušenie konania musí vždy obsahovať odôvodnenie, je potrebné, aby v ňom súd uviedol dôvody, ktoré ho viedli k prijatiu uznesenia a ktoré sú spôsobilé výrok uznesenia **zrozumiteľným a preskúmateľným** spôsobom vysvetliť. Inak odvolací súd nemôže preskúmať dôvody uznesenia o zamietnutí návrhu na prerušenie konania.

Na základe uvedeného nezostávalo Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky iné ako napadnuté rozhodnutie krajského súdu s poukazom na § 221 ods. 1 písm. f/ a 2 OSP zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Neušlo tiež pozornosti odvolacieho súdu, že krajský súd nesprávne formuloval výrok svojho rozhodnutia uvádzajúc, že „návrhu na prerušenie konania nevyhovuje“, pričom správne mal návrh na prerušenie konania zamietnuť.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1.5.2011).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. februára 2012

JUDr. Jaroslava Fúrová, v.r.

predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Dagmar Bartalská